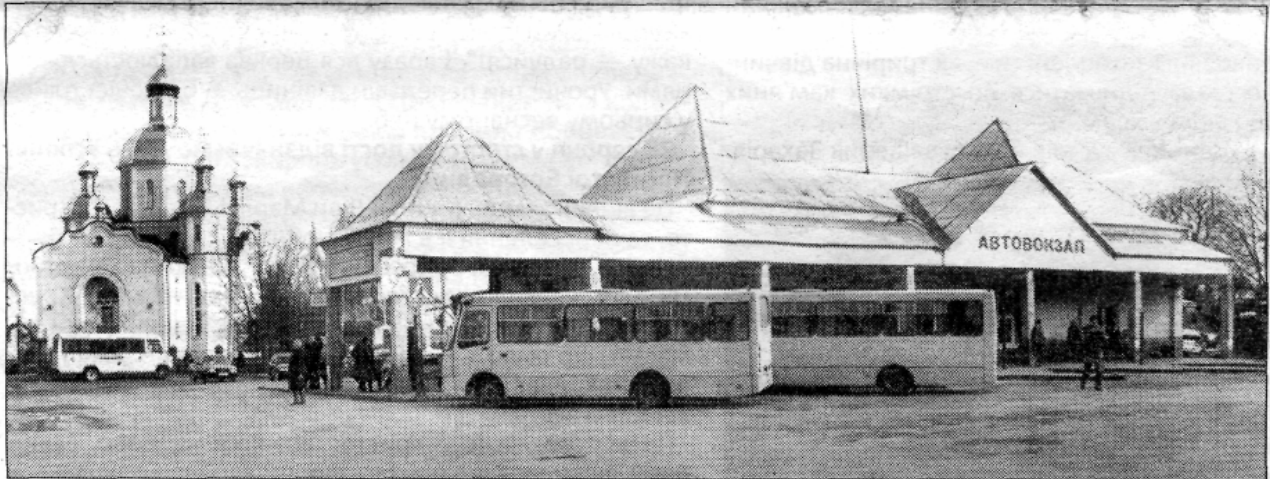

Березнівській автостанції — 50

Щодень кілька разів прошкую повз міську автобусну станцію і лише вчора помітив на її приміщенні яскравий плакат з написом про те, що колектив цієї обслуговуючої автотранспортної організації в 2017 році відзначає 50-річчя з дня її відкриття. Прочитавши цю інформацію, засумнівався у її достовірності. Невже пройшло півстоліття з тих пір, як було зведено і здано в експлуатацію центр пасажирських перевезень району?! А через мить усвідомив, що це таки реальна дійсність.

Подумки повернувся у ті далекі часи, коли в Березному почали лише проростати перші паростки зародження міжміських пасажирських перевезень. Ось що пам'ятаю з дитячих літ. Наприкінці п'ятдесятих та на початку шістдесятих років минулого століття в нашому місті існували автобусні станції у вигляді дерев'яних павільйонів в районі нинішнього щоденного ринку. Спочатку така дощата споруда стояла приблизно біля теперішнього магазину "Меблі", а згодом неподалік центрального входу на ринок. Тоді, пригадується, курсували автобуси лише за маршрутом Березне-Рівне і Рівне-Березне, двічі, а пізніше тричі на день. До інших населених пунктів нашого району автобусного сполучення не було. Їх жителі добиралися в Березне попутними вантажівками, кінними підводами, інші доїжджали сюди велосипедами, мотоциклами, яких, до речі, ще було дуже мало у користуванні селян. А з ближніх сіл люди прямували до райцентру пішки.

Зі слів колишнього водія автобуса тодішньої Березнівської автотранспортної колони Віктора Мельника, в середині сімдесятих років минулого століття почали курсувати автобуси до тих поселень, куди була прокладена бруківка.

З відкриттям у 1967 році нової автобусної станції транспортне автобусне сполучення організува-

лося і регулювалося з її приміщення спеціальними працівниками, а відправка в рейси відбувалася з асфальтованого майданчика. Хоча кількість рейсів на Рівне помітно не зростала. Пам'ятається, як нелегко було придбати квитки, особливо на перший вранішній рейс, в Рівне. Зокрема, батькам студентів в понеділок доводилося вставати о п'ятій годині ранку і займати чергу біля каси, щоб вчасно відправити дітей на навчання.

З роками автостанція змінювалась, а вже за часів незалежності України було здійснено її реконструкцію, по-новому облаштовано стоянки автобусів за напрямками, озвучено оголошення їх відправки в рейси тощо. Нині до послуг пасажирів — каси, зал очікування, критий перон, численні заклади торгівлі. З приходом на ринок автотранспортних послуг приватних перевізників помітно збільшилася кількість рейсів. Тепер щодень практично майже до всіх населених пунктів району курсують автомаршрутки. У Рівне вони відправляються з Березнівської автостанції в середньому через кожні 20-30 хвилин, що створює зручності пасажирам, які можуть наперед спланувати свої поїздки, розрахувати час перебування в обласному центрі.

За п'ятдесят років відбулося чимало позитивних змін на автобусній станції і навколо неї. А саме її приміщення гармонійно влилося в архітектурний ансамбль центральної вулиці міста. До речі, чи міг хтось з березнівчан ще кілька десятків років тому мріяти, що з платформи Березнівської автостанції будуть відправлятися сучасні маршрутки до Києва?! Напевно, ні. Але, на радість, те, про що колись навіть не мріялось, нині стало дійсністю. І пасажири мають можливість здійснити поїздку прямим маршрутом Березне-Київ та Київ-Березне.

Павло РАЧОК.